

BICZOWNIK (1) *sb m*

N pl biczownicy.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Ten, który biczuje; flagellator Cn: iegli Chrystuśá Annaśz/ Káiphaśz/ Piłat/ Herod nie przyiął/ iegli go nieprzyięli biczownicy y krzyżownicy iego WujJud 260.

HG